

forskelle der anses for acceptable og hvilke ikke. Afgørende er imidlertid, at der som foran anført ikke består nogen saglig og rimelig basis for egentlige prissammenligninger. Det normale er, at man sletter tilskud til et fabriksfremstillet præparat, fordi det „tilsvarende“ apoteksfremstillede præparat er billigere i pris, men denne prisfastsættelse beror — som udførligt beskrevet foran — ikke på kalkulatoriske principper.

MEDIF agter at tage hele denne sag op overfor myndighederne med henblik på en lovrevision, idet vi også gør gældende, at loven og ikke mindst dens administration er i strid med Romtraktaten og vore EF-forpligtelser. Vi håber, at en lovrevision bliver gennemført på et objektivt grundlag, men inden det er sket, vil det være en yderligere urimelighed, om fabrikkerne skal være for-

pligtet til at give oplysning om tilskuds-spørgsmål.

Ad §§ 33-41 (nævn m. v.).

MEDIF må beklage, at lovforslaget afstår fra at gennemføre den af Apotekerlovudvalget foreslåede centraliserede administration igennem et lægemiddelnævn, der skulle forestå de opgaver, som hidtil har ligget hos Farmakopékommisionen, Specialitetsnævnet og Bivirkningsnævnet. En sådan centralisering ville have stor betydning både for myndigheder og for medicinbranchen og ville sikre, at alle væsentlige forhold blev underkastet en samlet bedømmelse. MEDIF så i øvrigt også gerne, at et sådant lægemiddelnævn fik beføjelse til at tage stilling til, hvorvidt et lægemiddel skal være tilskudsberettiget eller ej.

Med ærbødighed

H. Fuchs,

formand.

Til Folketingsudvalget vedrørende det af indenrigsministeren den 7. februar 1974 fremsatte forslag til lov om lægemidler.